

عنوان مقاله:

وضعیت زمان، مسئله بودگی و صورت بندی سیاست گذاری اجتماعی (مطالعه موردی: لوایح و طرح های مجلس هشتم و نهم).

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، دوره 9، شماره 33 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

علی اکبر تاج مزینانی - استادیار برنامه ریزی رفاه اجتماعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی. (نویسنده مسئول).
(عضو هیئت مدیره گروه مطالعات جوانان)

غلامرضا غفاری - دانشیار برنامه ریزی رفاه اجتماعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.

یاسر باقری - دانشجوی دکتری رفاه اجتماعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

چکیده سیاست گذاری در عمل به مثابه یک رشته فعالیت نظام مند است که متضمن مجموعه ای از تصمیم ها، طرح ها و شیوه های عمل است. خلاء قانونی، مغایرت ها یا موانع حقوقی در پاسخگویی به مسائل اجتماعی، غالباً سیاست گذاران را به سوی تدوین یا اصلاح سیاست های اجتماعی در قالب لوایح/طرح ها سوق می دهد. در این زمینه، فاصله زمانی میان مسئله بودگی یک پدیده و پاسخ درخور به آن، واجد اهمیت است. فزونی این فاصله می تواند سبب تشدید مسئله و یا حتی موجب پیدایش مسئله یا مسائل تازه تر دیگری شود، به نحوی که اقدامات سیاستی تعبیه شده پیشاپیش ناکارآمد شوند. و همین مورد، مسئله پژوهش حاضر را ضرورت می بخشد که وضعیت زمان در واقعیت سیاست گذاری اجتماعی (با تمرکز بر طرح ها / لوایح) چگونه بوده است برای بررسی تجربی موضوع و ارائه شواهدی مناسب در باب مسئله مورد پژوهش؛ به شیوه بررسی و تحلیل اسناد طرح ها و لوایح مرتبط با سیاست گذاری اجتماعی در مجلس هشتم و نهم و اسنادی که واجد اطلاعاتی درباره تاریخ و نتیجه بررسی آن ها (از آغاز تا ابلاغ) است مورد پژوهش قرار گرفته است. یافته ها حاکی از این است که: میانگین زمانی وصول تا تصویب طرح ها و لوایح (صرف نظر از موارد مسکوت مانده یا کنارگذاری شده)، حدود 22 تا 25 ماه بوده است. زمان برترین لوایح در حوزه قضایی بوده است که مهمترین آن حدود 12 سال است که به نتیجه نرسیده است. داده های پژوهش ارتباط منطقی و معناداری میان نزدیکی به زمان انتخابات و رد یا تصویب طرح ها و لوایح در حوزه سیاست گذاری نشان نمی دهد. الگومندی مصوبات به تفکیک سال های مختلف عمر هر مجلس نیز تایید نمی شود. عموماً مسئله بودگی پدیده های اجتماعی در جامعه مابه ازایی تقنینی در مجلس نداشته است. نتیجه آنکه اولاً فرآیند سیاست گذاری اجتماعی از طریق مجلس بسیار زمان بر است؛ از سوی دیگر عموماً این مسیر پاسخی بهنگام برای مسائل اجتماعی به دنبال نداشته است. از این منظر به نظر می رسد که فرآیند سیاست گذاری اجتماعی در مجلس نیازمند بازنگری و بهبود است.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: سیاست گذاری اجتماعی، طرح/ لایحه، زمان، مسائل اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/874611>

